

og Rentetab er stemmelig ørkesløs. Der bliver ikke Tab af 5 pCt., der bliver overhovedet intet Tab paa Renten; thi laane vi Penge paa en høi Rente, saa faae vi en høi Rente igjen, og det er dert, det Hele bestaaer, at Indenrigsministeren vil rette det Rentebeløb, som svares til Heelstaten, efter det Beløb, der kan faaes igjen; det, der kan tabes, er naturligt vor Andeel af 3 pCt., som vilde have faldet paa Heelstaten at udrede af Penge, der henstaae hos den, og heller ikke i den Henseende kan der blive Tab. Der er af den ærede Rigsdagmand for Hjørring Amts 2den Valgfreds (Fischer) talt om det Beløb, der ved ugrundlovmæssig Postering er anstrevet paa Heelstatens Kassebeholdning, og som burde have været paa vor egen. Forjaavidt vi kunde havt Dispositioneret over det Beløb, saa kunde der blive Tale om et Rentetab, naar vi kunde have anvendt det for egen Regning paa samme Maade, som nu skeer med et andet Beløb for Heelstatens, ved at sætte det ud til mange pCt.; men paa den Sum, som vi laane, kan der ikke blive noget Rentetab — der blev i alt Fald et Tab af 3 pCt., ikke af 5 pCt., som den ærede Rigsdagmand for Hjørring Amts 2den Valgfreds (Fischer) bemærkede. Han kom med en anden Bemærkning; han spurgte om, hvad vor Mellemkomst skulde til. Det Hele kunde vist ogsaa været besørget uden vor Mellemkomst. Jeg tillod mig før at gjøre opmærksom paa, at vor Mellemkomst ikke betød andet, end at Danmark skulde særtiligt garantere for Summen i Tilfælde af Tab. Det har Ministeren ikke svaret paa, men intet Svar er ogsaa et Svar. Det er hele Betydningen af Sagen. Man har foreslaaet os dette, og under de forhaandenværende Conjunctioner gjøre vi det ogsaa med Glæde, naar derved en Bankfelighed kan afhjælpes. Desuden er der en Grund til at forlange det af os, da en stor Deel af Pengene vilde medgaae til igjen at bringe Omsætninger i Gang, som vedrøre Kjøbenhavn, men som ogsaa derved vedrøre hele Staten; det kan ikke nægtes. Forøvrigt gjorde den ærede Minister den Bemærkning, at Pengene ikke skulde bruges til at hjælpe en enkelt Kjøbmand med; det er rigtigt, men dog kan det ikke være anderledes,

end at de enkelte Kjøbmænd ogsaa maae hjælpes. Det, det kommer an paa, er at hjælpe de store Omsætningsforhold; thi ved at hjælpe de store komme de mindre ogsaa i Gang; naturligvis vil det kun skee langsomt; der maa hjælpes allevegne, men først paa Hovedpunkterne. Har man en alvorlig Sygdom for sig, maa man først modvirke Grunden til Sygdommen; Symptomerne kunne ogsaa blive tagne iagt; men man kan ikke begynde med Symptomerne. Saaledes kan det her ikke nytte at hjælpe de Smaa, eller hvor der ellers kunde trænges. De store Omsætninger maae først fremmes, og de Huse, som have de største Omsætninger, maae først hjælpes. Det er en ligestrem Betingelse; thi ellers bliver der ikke hjulpet paa Omsætningen i det Hele. Ministeren har ikke villet svare før og vil heller ikke svare nu til det af mig Udtalte, men er det Udtalte rigtigt, saa vedbliver det at være rigtigt alligevel, og det er ogsaa rigtigt, at det bliver udtalt her.

Tfærhning: Om det Sidste er rigtigt eller ikke rigtigt, om det er de store Omsætningsforhold, der skal arbejdes for, naar man derved vil forstaae de Omsætningsforhold, som skee gennem enkelte Huse, enkelte Firmaer og enkelte Mands Hænder, skal jeg ikke videre indlade mig paa, men kun bemærke, at det i en væsentlig Grad maae ligge udenfor det, som vi her have med at gjøre; thi det er netop Bankens Sag. Dersom vi antage, at disse Forhold ere de, der skulle hjælpes, skulle vi forstaae Loven og lade Banken faae disse Midler og lade dem staae til dens Raadighed, og dersom vi derimod holde for, at ved Siden af den Virksomhed, som Banken kan overtage, kan udvikle eller udfolde, ligger endnu en anden, hvor der maae gjøres Noget, hvor der en Trang, som for seent vilde blive afhjulpen derved, at man alene virkede gennem Banken eller Bankerne — thi der ere jo flere — dersom vi troe det, saa skulle vi give Midlerne dertil, undersøge, om Saadant er Tilfældet, og benytte Midlerne, isald vi erkende, at det er rigtigt. — Der har her været talt meget om Maaden, hvorpaa vi berettigede vor Finantsminister, Indenrigsministeren, til at skaffe disse Penge